

The Holy See

KATECHEZA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA AUDIENCJA GENERALNA Biblioteka Pałacu Apostolskiego

Środa, 6 maj 2020 r. [\[Multimedia\]](#)

Drodzy bracia i siostry,

Dzisiaj rozpoczynamy nowy cykl katechez na temat *modlitwy*. Modlitwa jest oddechem wiary, jest jej najbardziej właściwym wyrazem. Jakby *wołaniem*, wychodzącym z serca tych, którzy wierzą i powierzają się Bogu.

Zaczynamy od historii Bartymeusza, niewidomego żebraka. Ów człowiek wkroczył do Ewangelii jako ktoś, kto woła na cały głos. Pewnego dnia usłyszał, że obok miał przechodzić Jezus. Nie wiedział, czy Jezus jest blisko czy daleko, ale gdy tłum się przybliżał, zaczął krzyknąć: „Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną!” (w. 47). To wyrażenie: „Syn Dawida”, jest bardzo ważne – oznacza wyznanie wiary w Mesjasza.

A Jezus wysłuchiwał jego wołania. Kazał go wezwać i pozwolił, aby wyraził swoje pragnienie. Wtedy wołanie staje się prośbą: „żebym przejrzał!” (w. 51). A Jezus mówi mu: „*Idź, twoja wiara cię uzdrowiła*” (w. 52). Dostrzega w tym biednym, bezbronny, pogardzanym człowieku całą moc jego wiary, która przyciąga miłosierdzie i moc Boga. Wiara to dwie wzniesione ręce, głos wołający o dar zbawienia. Katechizm stwierdza, że „podstawą modlitwy jest pokora” (*Katechizm Kościoła Katolickiego*, 2559).

Wiara jest krzykiem; nie-wiara jest tłumieniem tego krzyku. Wiara jest protestem przeciwko żalosnemu stanowi, którego przyczyn nie rozumiemy; nie-wiara jest poprzestawaniem na znoszeniu sytuacji, do której się dostosowaliśmy. Wiara jest nadzieją, że będziemy zbawieni, nie-wiara jest przyzwyczajeniem się do gnębiącego nas zła.

W sercu człowieka jest wciąż obecny głos błagający, silniejszy niż wszelkie argumenty przeciwne. Głos, który wypływa spontanicznie z refleksji nad sensem naszego pielgrzymowania tu na ziemi, zwłaszcza gdy znajdujemy się w mroku: „Jezu, zmiłuj się nade mną! Jezu, zmiłuj się nad nami

wszystkimi!”.

Santo Padre:

Saluto tutti i polacchi. Cari fratelli e sorelle, dopodomani celebrerete la solennità di San Stanislao, vescovo e martire, patrono della Polonia. Da secoli questo grande Santo rimane nella memoria e nella spiritualità dei polacchi come intrepido difensore della fede, dell'ordine morale e sociale, protettore dei più deboli e indifesi, pastore pronto a dare la vita per Cristo e per le sue pecore. Per sua intercessione preghiamo per la Chiesa in Polonia e per il Popolo polacco, perché – nell'odierna, difficile situazione mondiale causata dalla pandemia e in ogni tempo – possa godere della benedizione di Dio, della pace e della prosperità. Vi benedico di cuore!

Speaker

Pozdrawiam wszystkich Polaków. Drodzy bracia i siostry, pojutrze będziecie obchodzili uroczystość św. Stanisława, biskupa i męczennika, patrona Polski. Od wieków ten wielki Święty pozostaje w pamięci i w duchowości Polaków jako nieugięty obrońca wiary, porządku moralnego i społecznego, opiekun najsłabszych i bezbronnych, pasterz gotowy oddać życie za Chrystusa i za swoje owce. Przez jego wstawiennictwo módlmy się za Kościół w Polsce i za naród polski, aby – w dzisiejszej, trudnej sytuacji światowej spowodowanej pandemią, i w każdym czasie – mógł cieszyć się Bożym błogosławieństwem, pokojem i pomyślnością. Z serca wam błogosławię!